

Gdje naci Isusa u Korizmi?

joi, 21 martie 2013

Lijepo je vidjeti kad se vi me usobno pozdravite i upitate za zdravlje, kad se na ete na Svetoj Misi, prije ili poslije Svete Mise.

Znam da nam fali to Isusa ne vidimo na;im tjelesnim o ima i ne emo i ne možemo i to nam ovdje ne e biti dano, to nam je obe ano za Nebo gdje emo ga gledati licem u lice. Makar nam to nedostaje, ipak nas Crkva želi ohrabriti u vjeri, a i Isus kada nas upozorava da ga možemo naslutiti, prepoznati, osjetiti s nama i me u nama. Volio bih da me pratite i da zapamtite. Par vidljivih znakova u spomenuti, po kojima, ako si pažljiv, ako otvori; srce vjeri, može; naslutiti pa i doživjeti Isusa Krista prisutna me u nama i doživjeti susret s njime.

Prvi vidljivi znak Isusove prisutnosti je oltar. Na oltaru se sve doga a. Oltar je znak Krista koji nas sabire i okuplja. Primjetili ste, valjda, da sve enik svaki put kada pristupa oltaru ljubi oltar. Ne ljubi ni krpu, ni stol, ni drvo, ni kamen. Ljubi Isusa. 82. godine, kad je jedan biskup posve ivao oltar, sve je prisutne zamolio da obi u oltar i da svatko smije poljubiti oltar. Zato svaki oltar, kako god je montiran, sada je u ovom asu znak Krista Uskrsnuloga koji nas je ovdje sabrao. I nitko nas drugi ne može sabrati tako kao Isus.

Drugi znak, vidljivi Rije Božja. Vidimo knjigu iz koje se itaju odlomci Biblije i slu;amo ono ;to se iz nje ita. Onda mi vjerujemo da u tom asu Isus Krist kao u itelj ima ne;to re i. Kako bi bilo poželjno kada bi mi kao vjernici dolazili na svetu misu s jednom svetom znatiželjom: Isuse moj, ;to mi danas ima; za re i? Kako je žalosno, kad se esto puta dogodi da oti e; sa Svete Mise i ne sje a; se koje je bilo Evan elje. Tko ima u;i neka uje. Nažalost, mi kao da imamo u;i, ali ne ujemo. Pro e mimo nas. To je nepažnja koja govori da nemamo ni vjere ni ljubavi. Da imamo srca i vjere i mi bismo osjetili: Isuse, ti mi govori;, ti mi ne;to želi; re i. Oprosti na povr;nosti moga slu;anja, želim biti pažljiviji. Odlu ite evo ubudu e da ete kod Svete Mise biti pažljiviji na Božju Rije i uvijek sa Svete Mise ponijeti neku re enicu.

Tre i vidljivi znak Isusove prisutnosti je sve enik. U Katoli koj Crkvi nema Svete Mise bez sve enika. On predvodi Svetu Misu, za to je opunomo en, on ima za to Sveti Red . To moram vjerovati ja ali i vi. Možda ja i vi;e od vas jer znam tko sam i kakav sam, da sve enik zato ;to se obu e u sve eni ko ruho nije ni;ta ni svetiji ni bolji nego vi. Ali opet znam da služim Isusu. Kako je to odgovorno i te;ko biti životom dostojan, to je gotovo nemogu e. Smatram da tu trebamo i va;u pomo i va;e molitve. Molite za sve enike. Ne gledajte puno na vidljivost sve enika, ljudi smo, ne mora ti se svaki sve enik svi ati, ali na oltaru je on znak Krista, Velikog Sve enika. Njegova Misa vrijedi bez obzira ;to ti njega voli; ili ne voli;, simpatizira; ili ne. To je na;a ljudska muka. Ali njegova misa vrijedi, to je taj znak Kristove prisutnosti. Mnogo puta nas vu ete za rukav, "gospodine blagoslovi me", Isuse ti blagoslivlja;, po glasu, rukama i srcu

svakog sve enika.

Još jedan znak je zajednica. To ste vi, to smo mi. Razmisli malo: Gdje su dvojica ili trojica sabrani u moje ime, tu sam i ja. Nije nas nitko drugi mogao privu i u crkvu nego Isus. Prema tome, mi smo znak Kristove prisutnosti. Što to zna i biti sabran u Isusovo ime? Provjeri je li ti srce isto. Razgovaraš li sa svakim. Jesi li sa svakim u miru? Odbijaš li nekog u svome srcu. To više nije u ime Isusovo. Isus vidi tvoje srce. Požuri se svetoj misi, ali ako nešto nije uredu, barem u srcu svome re i: Isuse, pomoz mi da se popravim. Pa provjeravajte malo: dokle seže tvoja ljubav, dokle si sposobna/an oprostiti i miriti se. Itekako je to važno. Gotovo kod svake svete mise vas sve enik potakne: pružite mir jedni drugima. Ne bi to bilo tako da nije važno. U kronikama krš ana prve Crkve zabilježeno je, me u ostalim razlozima zbog kojih su progonili krš ane, tražili su da ako krš ani obe aju da ne e i i na bratske sastanke, a to je nedjeljna misa, da e ih pustiti na miru. Nek vjeruju u sebi što ho e samo da ne idu na njihove bratske sastanke. Pravi krš ani nisu mogli na to pristati. Razmislite malo, oni su znali, a mi kao da nismo svjesni snage nedjeljne Mise. Nedje-ljom se hrani naša vjera.To je to, biti sabran u vjeri i ljubavi, biti sabran u Isusovo ime.

Dr.
theol. Davor Lucacela